

PRÁZDNINOVÝ ZPRAVODAJ PRO FARNOST JENÍKOV A ZABRUŠANY

*Svým andělům
vydá o tobě
rozkaz, aby tě
střežili na všech
tvých cestách ...*

*Anděle Boží,
strážce můj, rač
vždycky být
ochránce můj.*

**JENÍKOV OLDŘICHOV LAHOŠŤ HUDCOV
ZABRUŠANY**

Slovo o. Nika

Milí přátelé, zdravím vás všechny a myslím na vás. Možná si někteří říkají, že už mě dlouho neviděli, co se mnou je. Na začátku března jsem nešikovně upadl a roztříštil jsem si bércové kosti na levé noze. Tím pádem jsem moc nechodil. Nyní už to pomalu rozcházím, ale ještě to není ono, takže na cestu do Jeníkova to zatím nevidím, takže pravděpodobně nebudu roznášet ani tento prázdninový zpravodaj. Modlím se za vás a těším se, až se zase setkáme.

V posledních měsících jsme byli ochromeni virovou pandemií, proto se taky nějaké akce nekonaly a něco z toho co je před námi se musí přizpůsobit současným podmínkám. Tak např. v pátek 26. 6. se měl konat koncert skupiny Nezmaři, který jsme přesunuli na 18. září. Tábor už je obsazený a ve Vranově proběhne jen jeden turnus. Ten druhý bude v Jeníkově. Chaloupka pro děvčata bude ve Štítarech. Ještě měla být chaloupka pro kluky, ale na tu se nám nepodařilo sehnat žádného vedoucího, který by měl odvahu vzít si ji na starost.

Co nás čeká na podzim ví jen Pán Bůh, ale jestli bude vše v pořádku, tak v sobotu 3. října se koná Moravská pouť, na kterou za námi tentokrát přijede pan biskup Baxant, který bude mít ve 12.30 mši svatou.

Přes omezení, které jsme od posledního zpravodaje prožívali, se mi sešlo celkem dost článků. Všechny jsou letošní, i když pár se jich vztahuje k předvelikonočním akcím. Příjemné čtení přeje o. Nik.

V týdnu od středy 29.7. do neděle 2.8. 2020 budou v Jeníkovské farnosti tyto bohoslužby:

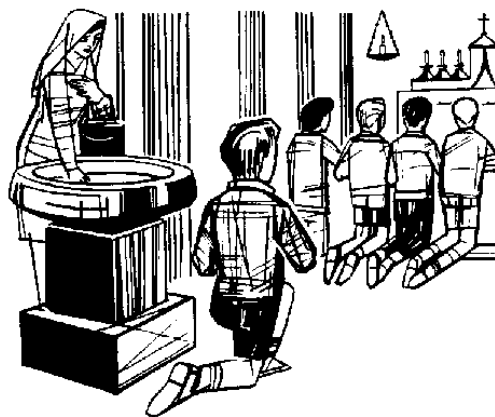
středa 29. 7. v 17:00 hodin poutní mše svaté **v kapli svaté Anny v Jeníkově**

čtvrtek 30. 7. v 17:00 hodin mše svatá **v Hudcově** na místě zbořené kaple sv. Antonína

pátek 31. 7. v 17:00 hodin mše svatá ve farním kostele sv. Šimona a Judy v **Zabrušanech** a potom průvod Božího Těla.

sobota 1. 8. v 17:00 hodin bude mše svatá v kapli sv. Jana Nepomuckého **ve Štěrbíně**

neděle 2. 8. v 10:00 hodin mše svatá **ve farním kostele sv. Petra a Pavla v Jeníkově**

Bude:

Farní den

Srdečně zveme všechny děti i rodiče na prožití Farního dne v neděli 28. 6., tedy v den, kdy mají svátek sv. Petr a sv. Pavel, patroni jeníkovského kostela. Od 15 hodin bude pro děti připravena SUPERHRA, ve které mohou děti soutěžit a získat drobné odměny. Hra bude probíhat před farou a v parku u kostela. Po hře (cca 18 hod) se budou opékat špekáčky na farní zahradě. Na všechny se těší slečny katechetky a pomocníci.

Pěší pouť na Velehrad

Ve dnech 17. — 22. 8. se uskuteční pěší pouť na poutní místo Velehrad. Odjíždět budeme už v neděli 16. 8. Po pěti dnech pěšního putování ujdeme zhruba 150 km, spí se pod střechou na podlaze (s sebou karimatka, spacák). Zájemci, prosím zvažte své fyzické možnosti. Pro více informací nebo kvůli přihlášení na pouť lze volat tel: 739 723 444. Též je možné se hlásit na jeníkovské faře.

Týden na faře nebo-li TYNAF

Jako každý rok mohou poslední prázdninový týden děti prožít „na faře“. Program bude probíhat ve dnech 26. — 30. 8. vždy dopoledne od 9:00 do 11:30 hod, odpoledne od 15 do 17:30 hod. Děti se mohou těšit na vyrábění, výtvarné činnosti, různé hry a soutěže, účastnit se mohou dokonce i výletu. Srdečně jsou zvány opravdu všechny děti, nejen z Jeníkova. Na všechny se těší slečny katechetky a pomocníci.

Olympiáda v Lahošti

V rámci TYNAFu proběhne 27. 8. veliká OLYMPIÁDA. Začne v 15:30 hodin u kapličky v Lahošti. Zvány jsou všechny děti z Lahoště i okolí, čekají je stanoviště s různými úkoly a soutěžemi. Po jejich splnění je pak hromadné vyhlášení vítězů a umístěných, všichni se mohou těšit na drobné odměny. Už nyní se těší slečny katechetky z Jeníkova a pomocníci ☺

Hry v Lahošti od října

Na podzim by opět začala probíhat hodinka her pro děti před lahošťskou kapličkou. Začali bychom od října, hry by byly od 15 do 16 hod. téměř každou středu. Některé hry jsou super zábavné, jiné poučné, další pohybové, vyráběcí atd. Že bude herní hodinka probíhat, ohlásí rozhlas předchozí den. Na všechny děti se těší slečny katechetky z Jeníkova.

Ohlédnutí za pěší z Prahy do Jeníkova

Přetože letos byly podmínky pro pěší putování ztížené, se pár poutníků na již tradiční pěší pouť z Prahy do Jeníkova přece jen vydalo. Pout' nezačala jako tradičně u katedrály v Praze, protože jsme k ní nebyli puštěni, ale sešli jsme se u arcibiskupského paláce. Tam jsme byli obdarováni požehnáním pomocného biskupa Wasserbauera.

Praha nás opět nechtěla jen tak pustit ven, a tak i když už jsme šli po šestnácté, objevili jsme i letos novou cestu do Horoměřic. Pak už se šlo krásnou přírodou, která postupně přecházela do krajiny Českého středohoří. Cestou jsme se modlili a zpívali. Také jsme rozjímali na Písmem svatým a každý den jsme měli mši svatou na některém z míst, jimiž jsme procházeli nebo přespávali. Na všech místech, kde jsme přespávali, jsme byli velmi mile přijati. Počet poutníků nebyl sice tak velký jako v předchozích letech, přesto jsme pěší pout' pěkně prožili. Užili jsme si nejen počasí, které nám Pán Bůh dopřál, ale i krásy přírody, kterou jsme procházeli. I když na některých poutnicích byla letos již znát únava, všichni jsme do Jeníkova nakonec doputovali. Protože nás letos v Jeníkově nemohl přivítat místní duchovní správce - otec Nik, zazpívali jsme alespoň u cedule s nápisem Jeníkov chvalozpěv Bože chválíme tebe, jako výraz poděkování, že jsme došli. Cestou ke kostelu nás vítaly zvony z věže a při vstupu do kostela jsme si mohli také vychutnat krásný zvuk místních opravených varhan. Pout' jsme zakončili společnou modlitbou u obrazu Panny Marie - Matky Důvěry. Potom jsme měli na faře připravené pohoštění a v 16.00 hodin jsme zakončili pout' mší svatou, kterou nám přijel z Vranova odsloužit otec Marek Dunda. Bohu díky, že i když podmínky byly ztížené, se pěší pout' uskutečnila.

Dana T.

Šlo se i do Vydří

V pátek 8. května se konala dívčí pěší pout' z Vranova nad Dyjí do Kostelního Vydří, které se zúčastnila také čtyři děvčata z Jeníkova. Tereзка, Laura, Jája a Maruška. Trasa pouti není krátká - okolo 40 km, ale všechny jsme do cíle dorazily. Některé po svých, některé s pomocí doprovodného vozidla. V cíli, v poutním místě Kostelní Vydří nás čekala závěrečná mše svatá, po které jsme "naskákaly" do aut (každému, jak nohy dovolily 😊) a vyrazily na cestu zpět.

Náboženství učím už dvacet let. Na začátku školního roku si vždy kladu otázku, jak vyučování oživit. Letos jsem našel bohatou studnici v životech svatých. Ctnosti a duchovní postoje, o kterých s dětmi teoreticky hovoříme třeba na základě citátů z Písma svatého, jsou na životech svatých velice plasticky a živě vnímatelné. Svým farníkům to také často opakuji: „Čtěte životopisy svatých. Je to občerstvující, povzbuzující a motivující četba.“ V Prázdninovém zpravodaji naleznete tři krátké medailony svatých. Každý z nich nějakým způsobem následoval Ježíše Krista. Tak je následování svatých následováním Krista. Říká to i svatý Pavel: „Žijte podle mého příkladu.“

Svatý Damián de Veuster – kněz a lékař duší i těl

Narodil se 1840 v Belgii, jako předposlední z osmi dětí. V mládí pomáhal rodičům pracovat na poli, a protože byl bystrý a nadaný, učil se přitom francouzsky. Jeho touhou bylo vstoupit do některé řehole a studovat teologii. Nakonec v roce 1859 vstoupil do kláštera v Lovani, kde byl jeho bratr.

Řekli mu, že je na studium starý a že by potřeboval mnoho let, než by se naučil nezbytné latině. To neznali Damiána. K odevzdanosti do vůle Boží připojil svou vlámskou selskou houževnatost. Na hromnice přijal černý hábit a jméno Damián. Nenápadně a s horlivostí se pustil do učení tak, že se každou chvíli ptal bratra, jak se která věta řekne latinsky a zapamatoval si ji. Při práci na poli či v zahradě si opakoval latinská slovíčka a po nočním klanění sedával u lampičky nad latinskou mluvnicí. Jednou ho chtělo v zahradě několik studentů ohromit: pokusili se mu latinsky říci, že sedláci jsou hloupí. On je však latinsky opravil - když to neumějí říci správně, týká se to jich. Nakonec byl převeden mezi novice - bohoslovce s umožněním studia.

Na podzim roku 1860 složil věčné sliby. Vedle slibu chudoby, čistoty a poslušnosti se zasvětil i pro utrpení a umírání. Přes novice ležící na hrobech mučedníků bylo přitom položeno černé sukno z már. Bylo jim připomenuto, že se měli učit dívat se bez bázně smrti v tvář a jejich srdce měla mít pohotovost k oběti a k utrpení.

Když byl vysvěcen v Honolulu na kněze, působil jako misionář na Havaji. Roku 1873 se dozvěděl od biskupa o soustředování malomocných na ostrově Molokai. Vyžádal si, aby k nim mohl už v květnu odplout, a sloužit jim. Jejich ostrov byl nazýván ostrovem hrůzy

a přírodním vězením. Byli na něj dováženi nemocní leprou jako nějaký odpad a ponechání svému osudu. Dožívali ve špinavých chatrčích upletených z travin, často o hladu. Bujelo tam násilí i sexuální nevázanost. Damián se s prázdnýma rukama pustil do zápasu s katastrofálními poměry. Mezi nemocnými byly i malé děti. Všech postižených bylo asi 800. Otec Damián byl jediný zdravý a tělesně zdatný. Všem začal obětavě sloužit, trpělivě ošetřovat, pracovat jako lékař duší i těl. Byl tam i stavitelem, truhlářem a hrobařem. S malomocnými postavil kapli a přes 300 domků. Přivedl vodu a zakládal zahrady i pole, aby se uživil. Přinášel hmotnou i duchovní pomoc. Aby bylo veseleji, založil i kapelu, pro kterou vyžebbral hudební nástroje.

Obyvatelé k němu rychle přilnuli pro jeho laskavost a lásku, kterou všude prokazoval. Musel si zvykat na odpudivý zápach a ošetřování ran, které bývaly mnohdy plné červů. Naučil se kvůli tomu kouřit dýmku. Při zaopatřování nemocných se stávalo, že nenašel místa, na kterých je chtěl pomazat. Pro zemřelé vyrobil přes 1500 rakví. Pro malomocné usilovně pracoval 16 let a pak sám umíral na nákazu. S nákazou žil posledních pět let, kdy jej choroba postupně stále více trýznila a znetvořovala. Snažil se sloužit co nejdéle a zemřel na velikonoční pondělí roku 1889.

Svatořečen byl 11. 10. 2009 papežem Benediktem XVI. v Římě. Ve Znojmě na Hradišti je mu zasvěcený charitní stacionář pro mentálně a tělesně postižené. Nesl jméno „Svatý Damián“ ještě před Damiánovým svatořečením.

Svatá Jana z Arcu – panna a bojovnice

Narodila se v severní Francii roku 1412. Odmalička pásala ovce, počesávala vlnu, pomáhala při střížích, česala chmel a pomáhala na poli. Při zaznění zvonů přerušovala práci kvůli modlitbě. Byla citlivá k potřebám chudých. Milovala čistotu a již v dětství složila slib panenství.

Už od 13 let slyšela hlasy, které ji vyzývaly ke splnění zvláštního poslání. V 16 letech prohlásila: *"Archanděl Michael, sv. Kateřina a sv. Markéta mi řekli, abych zachránila Francii."* (Ta byla tehdy obsazena anglickým vojskem.)

V únoru 1429 se Jana za pomoci svého strýce po 11denní jízdě na koni dostala k francouzskému králi Karlovi a snažila se ho získat k uskutečnění povolání, k němuž obdržela výzvu z nebe. Král se bál jí uvěřit a podrobil ji zkouškám i od doktorů univerzity. Ti jí předhazovali: „Chce-li Bůh Francii osvobodit, proč to neudělá jen svou vůlí?“ Jana jim na to odvětila: „Protože svou vůli uskutečňuje skrze lidi.“ Po šestidenní zkoušce Jana vzala na sebe mužský oděv rytíře. Když se pohybovala mezi žoldnéři, chtěla mít podobné oblečení, aby je nevystavovala pokušení a snáze si uchovala panenství. Od hlasů, kterým stále naslouchala, se dověděla, že v kostele ve Fierbois je pro ni zakopán meč s pěti vyrytými kříži. Ten pak nosila, i když nikoho nezabila. Na bitevní korouhev si dala napsat dvě jména: Ježíš, Maria. A nastoupila do čela vojska, z něž dala vyhnat všechny prostitutky a od vojáků žádala před tažením vykonání generální zpovědi. Angličanům před bojem oznámila, že si Bůh přeje, aby se zřekli násilí a odešli z Francie. Ti se jí vysmáli a tak své vojsko vedla do boje. S vírou a nadšením u města Orleáns 1429 porazila Angličany a od té doby ji také nazývali „Pannou Orleánskou“ a národ ji ctí.

Když pak v remešské katedrále došlo ke korunovaci krále Francie Karla VII. a král začal svou politickou činnost, Janu nechal stranou. Snad ze strachu se zdráhal přijmout Janinu výzvu k dobytí Paříže.

Jana se svým vojskem se pustila na Paříž sama bez Božího pokynu. Když obsadila opatství Saint Denis, zlomil se její meč. 8. září při útoku na pařížskou bránu Saint Honoré byla zraněna šípem a vojáci se ulekli. Odhodlání jim vrátila až novým usednutím na koně. Král, plný obav, uzavřel s nepřitelem příměří a Janu povýšil do

šlechtického stavu. Janě se příliš nelíbily královy ústupky. Pokračovala v boji. V čele vojska vytáhla na pomoc obklíčenému Compiègne. Byla tam však Burgund'any zajata a vydána Angličanům. Od prosince 1430 byla zajatcem na hradu v Rouenu. Angličané se jí báli víc než francouzského vojska a zahájili proti ní proces. Obvinili ji z čarodějnictví. Po soudním procesu s ní byla 28.5. 1431 odsouzena k upálení na hranici. V odvolání k papeži jí nevyhověli. Král, špatně informovaný, byl zaneprázdněn vojenskými záležitostmi a tak se nestaral o Janinu nevinu a záchranu. Jana se ve vězení po dobu celého procesu vytrvale modlila. Při popravě si přála mít před očima kříž. V plamenech se pak odevzdávala Ježíši a Marii, které vzývala a celý život ctíla. V roce 1449 po vstupu do Rouenu začal mít král Karel zájem o rehabilitaci Jany. Po prvních šetřeních v roce 1455 zahájil papež Kalixt III. rehabilitační proces, jehož výsledkem byla rehabilitace Jany v roce 1456. Prohlášena za svatou byla Jana po pěti schválených zázracích 16. 5. 1920.

Svatá Jana Molla – manželka a obětavá matka

Narodila se 1922 v obci Magenta u Milána jako desáté ze 13 dětí. Otec pracoval jako pokladník a kvůli studiím dětí přestal i kouřit. Osm dětí studovalo na středních školách i na universitě. Z jejich rodiny vzešla tři povolání k duchovnímu stavu. Rodina žila atmosférou práce, křesťanského odříkání, společné denní modlitby a účasti na mši svaté. U prvního svatého přijímání byla Jana už v pěti a půl letech. V mládí si přála stát se misionářkou u těch nejchudších v Brazílii, kde působil její bratr jako kapucín. Rodiče jí zemřeli, když studovala vysokou školu, aby se stala lékařkou. Lékařské povolání bylo pro ni formou péče i o duši. Vyjádřila to slovy: „*My máme možnosti, které nemají kněží. Náš úkol nekončí, když léky nepomáhají. Je zde duše, kterou je třeba přivést k Bohu. Zde má vliv lékařovo slovo. Každý lékař má pacientovi připomenout, co ještě pro něj může učinit kněz.*“ Janě lidé důvěřovali a ona jich mnoho dovedla ke smíření s Bohem.

V roce 1954 se na primici poprvé setkala se svým budoucím mužem ing. Petrem Mollou, který pracoval jako ředitel velké továrny. Jana vykonala nejdříve pouť do Lurd, kde dlouho prosila o světlo Ducha svatého pro své rozhodování. Pro Janu bylo zamilování vůle a ochota zdokonalovat nejen sebe, ale i milovanou osobu. Je to vůle zvítězit nad svým egoismem. Své rozhodnutí pro manželství ztotožňovala s Božím povoláním k mateřství.

Petr viděl v Janě nejlepší možný dar od Boha, přesto konstatoval i nesrovnalosti ve vztahu, jak každý v něčem musel ustoupit. Kvůli práci ho nezajímal sport ani kultura. Jana to nepovažovala za správné a tak začal chodit do divadla, na koncerty, do hor i na lyže. Uznává, že potřeba přizpůsobování byla pro něj užitečná.

Jana Petrovi půl roku před svatbou psala: „*Chtěla bych tě učinit šťastným a být ti takovou manželkou, jakou si přeješ - dobrou, upřímnou, plnou uznání, připravenou pro oběti, které bude život vyžadovat. Ty jsi ten, koho miluji, komu se chci darovat, abychom spolu vybudovali křesťanskou rodinu.*“ A dále: „*Prosím tě, jak zjistíš, že něco nedělám správně, řekni mi to.*“ Předmanželská čistota byla pro ně samozřejmostí.

Svatební den byl jejich nejkrásnějším. 24. 9. 1955 je sezdával Janin bratr. V promluvě k nim připomněl vzor vlastních rodičů. Svě sestře zdůraznil matčinu trpělivost,

obětavost a život v ustavičném spojení s Bohem. Jana příkladem matky skutečně žila až do smrti. Prožila s Petrem krásnou svatební cestu a šťastné manželství, i když plné obětí a bolesti.

Jana se stala matkou čtyř dětí, přičemž narození posledního bylo pro ni spojeno s dobrovolnou obětí vlastního života. Při čtvrtém těhotenství se u ní objevil nádor na děloze.

Byly tyto tři možnosti: Buď odstranit s nádorem dělohu i s dítětem, což bylo pro matku nejbezpečnější, nebo odstranit nádor i dítě s ponecháním dělohy. Třetí možností bylo pokusit se operací odstranit pouze nádor s tím, že čerstvé jizvě na děloze při zátěži těhotenství hrozí snadné prasknutí, které by mělo za následek smrt matky a asi i dítěte. Pro Janu bylo od začátku

samozřejmostí udělat vše pro záchranu dítěte: „*Kdybyste se museli rozhodovat mezi mnou a dítětem, tak žádné váhání: volte dítě! Já si to přeji, zachraňte je.*“ To řekla, i když jako lékařka riziko plně chápala. Věděla, že má malou vyhlídku na přežití, ale nikdy neztrácela naději, že Bůh může zachránit i její život.

Na Velký pátek 1962 se Gianna Emanuela narodila císařským řezem s porodní váhou 4,5 kg. Dařilo se jí dobře. Matce však den ze dne huře. Než zemřela, prožila sedmidenní smrtelný zápas. Po probrání z prvního komatu řekla Petrovi, že byla již na druhé straně a viděla něco úžasného.

Nejmladší dcera, narozená z její oběti, učinila rozhodnutí: vzdát čest mamince tím, že svůj život zasvětil péči a obsluze starých lidí. Proto se stala lékařkou jako její matka Jana. Mnohé prosby, vysílané k Janě Mollové, byly vyslyšeny a staly se i zázraky. V květnu 1967 měla jedna mladá žena po císařském řezu krvácení, které nešlo zastavit. Umírala a dostala pomazání nemocných. O náhlém uzdravení řekla: „Cítila jsem, že mám zemřít. Volala jsem o pomoc Janu. Pak jsem ztratila vědomí. Tu jsem pocítila její přítomnost. Krvácení se zastavilo a byla jsem uzdravena.“

V Brazílii, v nemocnici zřízené Janinými bratry, se paní Luisa Sylvie, sama protestantka, podrobila císařskému řezu. Dítě se narodilo mrtvé. Následky operace byly neobyčejně bolestivé. Po propuštění se musela vrátit do nemocnice. Lékařská diagnóza zněla: velká píštěl v konečníku. K operaci jí bylo nutno přemístit do vzdálené nemocnice a ona neměla kde nechat ostatní děti. V kritické situaci se řeholní sestra, která měla právě službu, obrátila k Janě Mollové. Bolesti náhle ustaly. Lékaři konstatovali, že píštěl se bez léku a jakéhokoliv zásahu zcela zahojila.

Další zázračná událost se udála také v Brazílii, kde chtěla světice jako lékařka pracovat: dítě vyrostlo v matčině lůně bez plodové vody.

Pro heroický stupeň lásky k lidskému životu od početí i pro zářivý příklad života byla Jana papežem Janem Pavlem II. v roce 1994 za účasti 79 letého manžela i dcery Emanuely blahořečena a roku 2004 prohlášena svatou.

Obraz jejího života je velkou výzvou i světlem v naší době, kdy rodiče často obětují své dítě při sebemenším podezření na zdravotní obtíže v průběhu těhotenství.

Noc kostelů

V pátek 12. června se v celé naší zemi konala akce s názvem Noc kostelů, kdy je možné od odpoledních až do nočních hodin navštívit posvátná místa křesťanství. Organizátoři této události se snaží připravit zajímavý program, který by více přibližoval víru a z ní vycházející hodnoty.

Také jeníkovský chrám byl od 16,30 zpřístupněn návštěvníkům. Noc kostelů byla v Jeníkově zahájena již po desáté. Jako první bod programu bylo zvonění zvonu, následovalo vystoupení Mateřské školy Jeníkov, pod vedením paní ředitelky Jany Baumgartlové. Paní ředitelce patří veliké uznání, protože to vůbec neměla jednoduché. Koronavirová krize způsobila, že nebylo dost potřebného času na přípravu vystoupení. Dětem se celé pásmo Rok ve školce velice povedlo. V 18,00 hodin zazněly varhanní preludie v podání slečny katechetky Elišky Blažkové na obnovených varhanách, které v září minulého roku požehnal litoměřický biskup Mons. Jan Baxant. Od 19,00 hodin byla možnost výstupu na věž kostela, která poskytuje opravdu krásný výhled. Uvnitř kostela si návštěvníci mohli přečíst popisky, které vysvětlovaly, k čemu se daný předmět využívá a proč je součástí kostela. Novinkou letošní Noci kostelů v Jeníkově byla nabídka netradiční prohlídky kostela ve verších, dále zapojení se do ručně psané Bible. Nechyběla duchovní literatura. Děti si zahrály hru Postav si svůj kostel. Celá Noc kostelů v kostele sv. Petra a Pavla byla ukončena křesťanskými písněmi s kytarou. Jeníkovský kostel navštívilo zhruba 50 dospělých a 20 dětských návštěvníků. Otevřena byla také kaple sv. Anny. Zde byla možnost modlitby a také historického výkladu. Souběžně s Nocí kostelů v Jeníkově, probíhala také Noc kostelů v kapli Panny Marie v Lahošti, kde byl připraven program pro děti i dospělé.

Dohnalová Táňa

Noc kostelů vLahošti

Noc kostelů se uskutečnila i v kapli Panny Marie v Lahošti. Na zahájení se rozezněl zvon a poté dál střídavě zněl, když ho zvědavé děti v průběhu večera rozhoupávaly. V kapli bylo možné na papírek napsat vlastní úmysly, za které se budou místní věřící modlit. Na oknech kaple byly rozvěšeny ornáty, aby si je mohli návštěvníci kaple prohlédnout. Všechno další vybavení kaple bylo popsáno veršovanými popisky. Na louce za kaplí zároveň probíhala hra pro děti s názvem „Postav si svůj kostel“. Když děti splnily příslušné úkoly, mohli si vystříhnout a poskládat barevný papírový kostelík. Některým dětem se natolik líbil, že jim jeden nestačil. Na závěr programu jsme s dětmi zazpívali oblíbenou píseň „Víra to je poklad můj.“

L. R.

Jarní setkání marianek

O víkendu v únoru se uskutečnilo setkání marianek na faře v Jeníkově, které měla na starosti slečna katechetka Irča. Děvčat se sjelo tak akorát na to, aby spolu pěkně vycházely a vytvořily přátelské vztahy.

Víkend byl opravdu perfektní a velmi veselý. Zahrály jsme si mnoho her, také se vyráběly ze sirek kříže, což bylo opravdu zajímavé. Marianky měly na programu také povídání o tom, co vlastně znamená, že je dívka marianka. Pozorně si zapsaly, o co by se měla každá marianka snažit. Samozřejmě by se měla snažit dodržovat desatero Božích přikázání, ale také si brát příklad z Panny Marie, chovat se hezky k ostatním a pomáhat. Děvčata také krásně a moc ráda zpívala. Vrcholem celého setkání bylo přijetí marianky Rózky do katechumenátu.

Eli

Jarní prázdniny pro menší děti v Jeníkově

První dva prázdninové dny patřily mladším dětem. Na faře se jich sešlo celkem šest, s jejich staršími sourozenci jako pomocníky nás bylo víc jak deset. Celé dva dny nás provázel prorok Daniel.

Po několika úvodních seznamovacích hrách děti vyslechly příběh o Danielovi, který byl pro svou víru v Boha hozen do lví jámy. V napětí, zda Daniel noc ve lví jámě přežil, či nepřežil, děti pokračovaly vyráběním květináčů, zpíváním písniček a dalších her na hřišti, nechyběla ani olympiáda. Účastnili jsme se také křížové cesty v kostele. Večer děti ulehly, a když už skoro usnuly, náhle je probudil anděl a prorok Habakuk. Křičeli, ať všichni rychle vstanou, protože strážce u lví jámy už usnuli a nyní je nejlepší čas jít a hodit Danielovi do jámy jídlo. Děti se tedy oblékly a vyšly ven do tmy. Nesly Danielovi kousek chleba, který položily na určené místo za kostel.

Druhý den nás navštívil salesiánský kněz z Teplic, který nám odsloužil mši svatou v kostele. Děti při mši moc pěkně zpívaly písně, které s kytarou nacvičily den předtím. Po výborném obědě bylo dětem prozrazeno, že Danielovi, který strávil noc ve lví jámě, se vůbec nic nestalo. Král Daniela z jámy pustil a uznal, že se vyplatí věřit v Boha, který Daniela před lvy ochránil (a jistě k přežití pomohl i náš kousek chleba).

Děkujeme všem, kteří pomáhali, zejména paní kuchařce :-)

E. B.

Jarní prázdniny ve Štítarech pro starší děti

V polovině jarních prázdnin jsme se staršími dětmi odjeli na naši oblíbenou faru do Štítar. Dvě děvčata se vydala do Vranova nad Dyjí pomáhat paní Magdě, mimo jiné se naučila i pár cukrářských kousků (výrobky jejich cukrářských dovedností jsme mohly i ochutnat). Téma našeho pobytu na faře se týkalo svátostí. Všichni účastníci se totiž chystali buď na křest, nebo na svaté přijímání. Hráli mnoho her, které se svátostmi nějak souvisely a mohly se tedy o nich naučit co nejvíce. Nechybělo ani vyrábění z keramické hmoty, pomoc v kuchyni, s úklidem či s roznosem poštních pokladniček v obci Šumná. Někteří zdatní zpěváci byli dokonce vybráni, aby svým zpěvem doprovázeli křest dítěte. Jeden večer děti musely prokázat odvahu a vydat se v noci do zahrady, aby zachránily sedm důležitých bodů záchrany – symboly sedmi svátostí. Se vším si skvěle poradily, každý večer jsme děkovali Bohu za krásný den buď při mši svaté, nebo modlitbou večerních chval. Všechny dny doprovázel smích a legrace, mezi dětmi vznikly krásná přátelství. Vnímala jsem, že je všechny aktivity duchovně posunuly dál.

E.B.

Zprovozníme zvon na jeníkovské věži?

Už před pár roky se podařilo zrestaurovat zvony v Jeníkově a znovu je umístit na věž. Jsou však na ruční pohon, což znamená, že zvoník musí vyběhnout a zvon taháním za lano ručně rozpohybovat. Vzhledem k tomu, že je to dost namáhavé a ne každý to zvládne, zaznívá hlas zvonu jen občas. Když nastal čas koronavirové pandemie, vyzval litoměřický biskup Mons. Jan Baxant celou svou diecézi, aby se všude, a to i tam, kde to pravidelně nebývá, v poledne zazvonilo na zvon. Vyzval těž, aby se všem vysvětlovalo, že je to společné znamení a výzva v tu dobu se pomodlit Otčenáš za zastavení pandemie. A mnozí to takto i prováděli a i v tom pokračují. V Jeníkově a Lahošti jsme se také takto snažili občas zazvonit. Ale samozřejmě nepodařilo se, aby to bylo vždy a zcela pravidelně. Právě díky tomu ale znovu vyvstal nápad, co takhle jeden zvon na věži v Jeníkově zprovoznit na elektrické zvonění. Prakticky se může jednat jen o zvon prostřední velikosti, protože ten největší je historický velmi vzácný a může být používán pouze na ruční zvonění. A ten nejmenší je zase spíš z kategorie „umíráček“.

Ukázalo se, že potřebný projekt na elektrifikaci zvonění máme již déle připravený, ale to, co chybí, v dané chvíli jsou finance, a to 70 tis. Kč. Na náš farní web www.fatym.com jsme dali článek, zda se najde dárci či dárci, kteří by na tento účel přispěli. Ano, jeden se našel, poslal částku 500 Kč, za což mu patří dík. Pořád ještě tedy chybí 69 500 Kč. Proto tuto informaci, a zároveň i prosbu, píšu i sem. Rád bych takto oslovil případné dárci s prosbou o pomoc a štědrost.

Velký dík těm, kteří pomohou - Číslo účtu 184058097/0300, VS 7725.

P. Marek Dunda

S humorem na závěr

Sedí pán v letadle u okénka a něco se mu nezdá, zavolá si tedy letušku a ptá se jí: "Slečno, prosím vás, neletíme náhodou nějak moc nízko?" Ona se na něj udiveně podívá a povídá mu: "Vy se v tom vyznáte?" On na to: "Ani ne, já jen, že jsem za oknem viděl rybu..."

Ptá se učitelka Pepička: "Který pták je nejchytřejší?" "Vlaštovka" "Proč zrovna vlaštovka?" "Protože v září, na začátku školního roku, odlétá."

Byl jednou jeden Honza. I vydal se do světa na zkušenou. Šel a šel, až potkal kouzelného dědečka. Ten ho požádal o buchtu. „No dobře,“ povídá Honza. „Dám ti ji, ale napřed musíš vypít kýbl vody.“ Dědeček tedy vypil kýbl vody a zase se zeptal: „Teď už mi tu buchtu dáš?“ „Dám, ale musíš vypít ještě jeden kýbl vody.“

Dědeček tedy vypil druhý kýbl vody a ptá se: „Teď už tu buchtu dostanu?“

„Tak do třetice, dědo. Vypij kýbl vody a hned ti dám tu buchtu.“

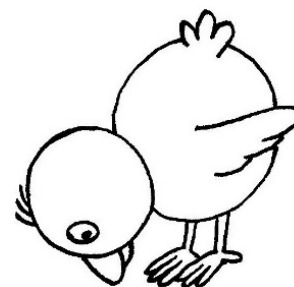
Dědeček tedy vypil i třetí kýbl vody, sotva dechu popadal.

Honza se dívá, jak je dědeček zmožený a ptá se ho: „Tak co, dědečku, ještě chceš tu buchtu?“ „Ani ne, jsem plný,“ odpoví děda. - „No vidíš. Žízeň jsi měl a ne hlad!“

"Pane vrchní, prosím vás, nedalo by se dopéct to kuře?"

"Vám se zdá nedopečené?"

"Co já vím, jen mi z talíře vyzobává brambory..."

Paní učitelka zadala dětem slohovou práci na téma: „Kdybych byl ředitelem.“ Všichni se pustili do psaní, jen Pepíček nic.

„Proč nepíšeš?“ ptá se ho paní učitelka. „Co bych psal, čekám na sekretářku!“

Zaměstnaní rodiče spěchají před narozeninami své dcerky do obchodu s hračkami a vysvětlují prodavačce: „Jsme v důsledku zaměstnání po celý den mimo domov. Potřebujeme něco, co naši malou potěší, na dlouho ji to zabaví a zbaví pocitu osamocení.“ – „Je mi líto,“ usmívá se přívětivě prodavačka, „rodiče nevedeme!“

Prázdninový farní zpravodaj vydalo pro **Římskokatolickou farnost Jeníkov** vedenou duchovním správcem P. Mgr. Janem Richterem - otcem Nikem (mobil: 731 402 743; email richterjan@seznam.cz) **společností FATYM** (farní tým) VRANOV NAD DYJÍ a PŘÍMĚTICE-BÍTOV. Kontaktní adresa: fara Jeníkov 1, PSČ 417 24.

Zpravodaj vyšel v červnu 2020 v nákladu 1100 výtisků. Příští vydání zpravodaje plánujeme jako dušičkové a vyjde, dá-li Bůh, v říjnu 2020. Rozdáváno zdarma do každé domácnosti farnosti (v Jeníkově, Oldřichově, Lahošti a Hudcově a Zabušanech). **Děkujeme všem, kteří nám jakýmkoliv způsobem pomáhají. Pán Bůh zaplatí!** Vytiskl Tiskový apoštolát FATYMu. Text zpravodaje (a také jeho starší vydání) se nachází i na našich internetových stránkách www.fatym.com.

Číslo účtu jeníkovské farnosti, kam můžete posílat dary na akce farnosti je 184058097/0300